

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/11/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113011368
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Mozner
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8113011368.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom 20. mája 2015 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), e) Tr. poriadku na podklade odvolania obž. Q. R. zrušuje rozsudok Okresného súdu Prešov z 22. januára 2015, sp. zn. 33T/106/2013 v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovaný Q. R., nar. XX. B. XXXX v W., trvale bytom
V. XX, okr. W., prechodne bytom W.,
M. XX, t.č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS
Prešov,

je vinný, že

od presne nezisteného času v roku 2012, najneskôr od mesiaca september 2012 až do 30. apríla 2013 v Prešove, si opakovane zabezpečoval od doposiaľ presne nestotožnenej osoby rôzne množstvá metamfetamínu, ktorý je podľa zák. č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok a to tak, že od septembra 2012 až do 30. apríla 2013 najmenej dvakrát týždenne kupoval v presne nezistenom množstve za sumu 50,- eur, čo je 5 jednorazových dávok tvoriacich asi 5 dielikov striekačky, drogu zvanú pervitín, kde časť užíval sám a časť predával alebo dával iným osobám a to C. B. od mesiaca september 2012 za sumu 10,- až 15,- eur raz až 2-krát týždenne za jednu dávku, T. X. od novembra 2012 až do 26. marca 2013 najmenej 3-krát po jednej dávke za sumu 10,- až 15,- eur, J. V. N. poskytol dvakrát po jednej dávke pervitínu, V. M. od decembra 2012 za sumu 15,- až 20,- eur odpredal najmenej 10-krát po jednej dávke pervitínu, F. L. v mesiacoch október 2012 až apríl 2013 najmenej 3-krát po jednej dávke pervitínu za sumu 10,- až 15,- eur, V. W. v mesiaci september 2012 odpredal za sumu 10,- eur pervitín a od januára 2013 mu predával pervitín takmer denne, P. S. najmenej 4-krát za sumu 10,- eur odpredal po jednej dávke pervitínu,

t e d a

neoprávnene kúpil, predal, prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

čím spáchal

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona v spojení s § 138 písm. j) Tr. zákona a za to mu

ukladá

podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 39 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona v spojení s § 74 ods. 1 Tr. zákona ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zákona ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov rozsudkom z 22. januára 2015, sp. zn. 33T/106/2013, uznal obž. Q. R. vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 136 písm. j) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného času v roku 2012, najneskôr od mesiaca september 2012 až do 30. apríla 2013 v Prešove, si obžalovaný opakovane zabezpečoval od doposiaľ presne nestotožnenej osoby rôzne množstvá bielej kryštalickej látky metamfetamín a to tak, že od septembra 2012 až do 30. apríla 2013 najmenej dvakrát týždenne zakupoval v presne nezistenom množstve za sumu 50,- eur, čo je 5 jednorazových dávok tvoriacich asi 5 dielikov striekačky, bielu kryštalickú látku pervitín, kde časť užíval sám a časť odpredával alebo dával iným osobám a to C. B. od mesiaca september 2012 za sumu 10,- až 15,- eur raz až 2-krát týždenne za jednu dávku, T. X. od novembra 2012 až do 26. marca 2013 najmenej 3-krát po jednej dávke za sumu 10,- až 15,- eur, J.. V. N. poskytol dvakrát po jednej dávke pervitínu, V. M. od decembra 2012 za sumu 15-20,- € odpredal najmenej 10-krát po jednej dávke pervitínu, F. L. v mesiacoch október 2012 až apríl 2013 najmenej 3-krát po jednej dávke pervitínu za sumu 10,- až 15,- eur, V. W. v mesiaci september 2012 odpredal za sumu 10,- eur pervitín a od januára 2013 predával pervitín takmer denne, P. A. najmenej 4-krát za sumu 10,- eur odpredal po jednej dávke pervitínu a dňa 30. apríla 2013 o 20.35 hod. počas domovej prehliadky v Prešove, na ulici M. č. XX, obžalovaný dobrovoľne vydal zatavenú injekčnú striekačku, v ktorej sa nachádzalo 0,44 g 49 % metamfetamínu, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť 5 až 22 obvykle jednorazových dávok. Ďalej obžalovaný vydal zatavenú injekčnú striekačku, v ktorej sa nachádzalo 0,33 g prášku s obsahom metamfetamínu pod 10 %, z ktorého množstva by bolo možné pripraviť jednu jednorazovú dávku s nižším obsahom účinnej látky, pričom metamfetamín ako účinná látka je podľa zákona č. 139/1998 Z. z. zaradený v II. skupine psychotropných látok.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona pri neexistencii poľahčujúcich a pritŕžujúcich okolností trest odňatia slobody vo výmere desiatich rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zákona ho zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona a podľa § 78 ods. 1 Tr. zákona mu uložil ochranný dohľad na dva roky. Zároveň mu podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona a podľa § 74 ods. 1 Tr. zákona obžalovanému uložil ochranné protitoxikologické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku, ktorý bol vyhlásený v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu a prokurátora, podal obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení odvolanie a to proti výrokom o vine a treste. V dodatočne predložených písomných dôvodoch odvolania obžalovaný sám i prostredníctvom obhajcu namieta, že napadnutý rozsudok bol vydaný na základe nesprávne zisteného skutkového stavu, nakoľko sa okresný súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho existujú pochybnosti o správnosti skutkových zistení. Svedkovia podľa neho opätovne zmätočne vypovedali, uvádzali nepresné informácie a úmyselne zavádzali. Za takého stavu nemohol prvostupňový súd dostatočne zistiť skutkový stav. Dodal, že v priebehu konania pred súdom vznikli vážne pochybnosti o zákonnosti získania svedeckých výpovedí, ktoré boli použité ako dôkaz proti nemu. Následne poukázal na odlišné výpovede svedkov v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, a to u J.. P.. V. N., T. X., C. B., P. S., F. L., V. W. a V. M., pričom na polícii policajt svedkom F. L. a V. W. čítal prepisy telefonátov.

Obžalovaný namietal, že nedošlo k objasneniu veci ohľadom domovej prehliadky, nakoľko nezúčastnená osoba, ktorá bola prítomná pri domovej prehliadke, vec neozrejmla a svedok mjr. M. k zápisnici o zaistení veci, v ktorej je uvedené poučenie o možnosti uloženia pokuty, uviedol, že ho k tejto možnosti nepoučoval. Odvolateľ odkázal na zistenia a právny názor prezentovaný v danej veci uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8To/8/2014 z 1. apríla 2014 ohľadne vydania dvoch zatavených injekčných striekačiek, s tým, že závery prednesené v uvedenom uznesení majú význam pre posúdenie zákonnosti získania časti usvedčujúcich dôkazov a okresný súd mal kvôli oprávneným pochybnostiam o získaní usvedčujúceho dôkazu vypustiť časť žalovaného skutku. Dodal, že u všetkých svedkov bolo potrebné odstraňovať rozpory v ich výpovediach z prípravného konania. Navyše všetci svedkovia boli alebo väčšina ešte sú dlhodobými užívateľmi drog a aj túto skutočnosť je potrebné podľa obžalovaného brať do úvahy pri hodnotení ich výpovedí.

Odvolateľ zdôraznil, že spor medzi ním a obžalobou spočíva v tom, či jeho konanie má byť kvalifikované len podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona alebo aj podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona. Rozsudok nepovažuje za správny, lebo jeho konanie bolo kvalifikované podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona. Okresný súd oproti svojmu pôvodnému rozsudku zmenil právny názor bez zistenia dôležitých okolností významných pre posúdenie veci, pričom v priebehu opakovaného dokazovania nedošlo k odstráneniu rozporov, ale výpovede svedkov a ďalšie vykonané dôkazy len vec zneprehľadnili, následkom čoho bolo vynesenie zmätočného rozsudku. Vytyka okresnému súdu, že za takého stavu zahrnul do popisu skutku aj počet a totožnosť osôb, pre ktoré mal obžalovaný predmetné látky obstarávať, išlo však len o taxatívny opis osôb, ktoré vo veci vypovedali. Následne bol popretý princíp, že skutok musí byť identifikovaný nezameniteľným spôsobom, tak, aby každý jeden skutok bol označený časom, miestom a spôsobom spáchania. V danej veci sa tak nestalo a tak nie je jasné, prečo okresný súd po vrátení veci odvolacím súdom zmenil právnu kvalifikáciu. Napadnutý rozsudok považuje za nepreskúmateľný.

Napokon dodal, že nepopiera, že sa podelil s niektorými kamarátmi a je ochotný prijať trest, no nie podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona, ale podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona. Výrok o treste považuje za neprimeraný a v tejto súvislosti zvýraznil, že zákon súdu ponecháva dostatočný priestor pre individualizáciu trestu podľa okolností konkrétneho prípadu. Vychádzajúc zo zásady humanity treba podľa neho dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby obvinený páchatel zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy. Je dobré, že páchatel považuje trest za adekvátny, spravodlivý a súhlasí s ním. V právnom štáte nie je trest sám o sebe účelom, nepredstavuje odplatu za spáchaný trestný čin. Neprimeraný trest je negáciou práva a negovaním práva sa nelíši od trestného činu, pričom páchatel, ktorému toto bezprávie spôsobil štát, nebude mať možnosť dosiahnuť negáciu štátom spôsobenej negácie práva, keďže monopol na trestanie má v rukách štát. Nevyhnutné je pri uložení trestu celkové posúdenie osobnosti obžalovaného, jeho osobnostného profilu, charakterových a psychických vlastností, veku a podobne, ako aj individuálne posúdenie pohnútok a dôvodov, ktoré viedli k spáchaniu trestného činu. Dodal, že neprimeranosť uloženého desaťročného trestu odňatia slobody vidí aj v tom, že doposiaľ nebol vo výkone trestu, je dlhodobo väzobne stíhaný a k užívaniu omamných látok sa priznal. S poukazom na závery znaleckých posudkov sa pritom chce podrobiť liečbe a zbaviť závislosti.

Z týchto dôvodov obžalovaný navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), e) Tr. poriadku v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vrátil vec okresnému súdu na nové rozhodnutie.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a zistil, že je čiastočne dôvodné, pretože súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a uložený trest je neprimeraný.

V prvom rade treba k veci uviesť, že konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku netrpí takými podstatnými chybami, ktoré by bez ďalšieho odôvodňovali jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Okresný súd pritom vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre jeho rozhodnutie a na jeho základe dospel, až na nižšie

uvedenú výnimku, k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku zároveň náležite odôvodnil.

Prvostupňový súd predovšetkým správne oprel svoje skutkové zistenia nielen o čiastočné priznanie obž. Q. R., ale najmä o usvedčujúce výpovede svedkov C. B., T. X., J. V. N., V. M. (vo výroku napadnutého rozsudku nesprávne uvedený V. M.), F. L., V. W. a P. S. (vo výroku napadnutého rozsudku nesprávne uvedený P. A.). Z týchto výpovedí, ktorých obsah nepovažuje odvolací súd za potrebné a účelné na tomto mieste opakovať, ale v tomto smere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd tieto dôkazy správne zrekapituloval a následne logicky a presvedčivo vyhodnotil, totiž bez dôvodných pochybností vyplýva, že obžalovaný v období najneskôr od septembra 2012 do 30. apríla 2013 pravidelne zadovážoval - kupoval drogu zv. pervitín obsahujúcu metamfetamín, ktorú jednak prechovával a následne sám užíval, ale zároveň i predával, resp. inak poskytoval hore uvedeným svedkom v množstvách a za cenu, ako je to zrejmé zo skutkovej vety napadnutého rozsudku.

Pokiaľ odvolateľ spochybňuje hodnovernosť týchto svedkov poukazujúc na to, že niektorí z nich sa od svojich pôvodných výpovedí z prípravného konania na hlavnom pojednávaní odchýlili, krajský súd uvádza, že títo svedkovia príčinu zmeny svojej výpovede pred okresným súdom presvedčivo nevysvetlili. Navyše, ich pôvodné usvedčujúce výpovede zodpovedajú nielen výpovediam tých svedkov, ktorí v priebehu celého konania vypovedali bez podstatných rozporov, ale tieto plne korešpondujú aj s prepismi zaznamenanaj telefonickaj komunikácie medzi obžalovaným na jednej strane a svedkami na strane druhej, ktorá bola odpočúvaná. Pritom ani to, že prepisy týchto záznamov boli jednotlivým svedkom v rámci ich výsluchov predložené s tým, aby sa k nim vyjadrili, v žiadnom prípade nespochybňuje ich hodnovernosť, ako sa to snaží odvolateľ naznačiť. Napokon to, že predmetom konania obžalovaného bola droga zv. pervitín obsahujúca metamfetamín, potvrdzuje aj skutočnosť, že skúmaním chemickaj stopy č. 5 zaistenej pri domovej prehliadke u obžalovaného bolo zistené stopové množstvo metamfetamínu, ako i to, že bezprostredne po jeho zadržaní bol v jeho moči zistený amfetamín a metamfetamín.

Za takejto dôkazne situácie potom ani fakt, že svedkovia boli, resp. stále sú užívateľmi drog, neznižuje vierohodnosť ich výpovedí do takej miery, aby o ne nebolo možné oprieť skutkové závery, osobitne keď predmetom konania je práve drogová trestná činnosť.

Potiaľ nemožno odvolacím námietkam obžalovaného, ktorými spochybňuje správnosť skutkových zistení prvostupňového súdu, prisvedčiť.

Na druhej strane ale skutkový záver okresného súdu, že obžalovaný mal prechovávať dve zatavené injekčné striekačky obsahujúce 0,44g 49% metamfetamínu a 0,33g prášku s obsahom metamfetamínu pod 10%, nemá oporu v zákonne získaných dôkazoch.

Odvolací súd už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí v tejto veci z 1. apríla 2014, sp. zn. 8/To/2014, poukázal na nejasnosti ohľadne zaistenia predmetných injekčných striekačiek.

Podľa zápisnice o zadržaní mal totiž obžalovaný po poučení na možnosť vydania, vydať bielu kryštalickú látku, ktorú mal uloženú v dvoch injekčných striekačkách, 30. apríla 2014 už o 20.35 hod. Naproti tomu podľa zápisnice o domovej prehliadke so začiatkom jej spísania o 21.35 hod. toho istého dňa mal obžalovaný po poučení podľa § 104 Tr. poriadku uviesť, že má nejaké veci, ktoré je ochotný dobrovoľne vydať. Z pripojenej fotodokumentácie ale vyplýva, že predmetné injekčné striekačky mali byť nájdené v rámci domovej prehliadky, s výkonom ktorej bolo začaté až o 21.55 hod. Napokon podľa zápisnice o vydaní vecí mal obžalovaný uvedené striekačky vydať v ten deň v čase medzi 21.40 hod. a 21.50 hod. potom, čo mal byť poučený o povinnosti vydať vec a mal byť upozornený jednak na možnosť ich odňatia, ale i na možnosť uloženia poriadkovej pokuty. Krajský súd preto nariadil doplniť dokazovanie výsluchom obžalovaného a nezúčastnenej osoby, ktorá mala byť prítomná tak pri domovej prehliadke, ako aj pri vydaní vecí, a to v tom smere, či ich obžalovaný vydal, resp. sa rozhodol vydať iba na základe výzvy podľa § 104 ods. 1 Tr. poriadku alebo aj podľa § 89 ods. 1 Tr. poriadku, t. j. aj po poučení na možnosť uloženia poriadkovej pokuty, alebo či tieto vecné dôkazy boli nájdené až pri domovej prehliadke. Treba pritom zopakovať, že u obvineného alebo u osoby, u ktorej trestné konanie nepochybne smeruje k jej obvineniu, nemožno splnenie povinnosti vydať vec vynucovať uložením poriadkovej pokuty v zmysle § 70 Tr. poriadku, resp. hrozbou jej uloženia. Išlo by totiž o donútenie smerujúce k poskytnutiu dôkazu

proti sebe samému, zákaz ktorého vyplýva nielen z čl. 47 ods. 1 a čl. 50 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, ale výslovne je zakotvený aj v čl. 14 ods. 3 písm. g) Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva je zároveň obsiahnutý v pojme spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (primerane napr. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci J. B. proti Švajčiarsku z 3. mája 2001).

Keďže nezúčastnená osoba sa k spôsobu zaistenia uvedených vecných dôkazov nevedela vôbec vyjadriť a výpovede obžalovaného a vyšetrovateľa, ktorý zaistenie realizoval, si v tom, či vydaní predchádzala aj hrozba uloženia poriadkovej pokuty, odporujú, treba dať za pravdu odvolateľovi, že ani doplneným dokazovaním nebolo dostatočne preukázané, že k vydaniu predmetných injekčných striekačiek nedošlo v rozpore so zásadou, že nikto nesmie byť nútený poskytnúť dôkaz proti sebe.

Nemožno pritom akceptovať tvrdenie vyšetrovateľa, že napriek poučeniu na predtlačí zápisnice o vydaní vecí obžalovaného, v tom čase v procesnom postavení podozrivého, na možnosť uloženia poriadkovej pokuty neupozornil. Je totiž povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní spisovať zápisnice o jednotlivých úkonoch trestného konania tak, aby nevznikali žiadne pochybnosti o priebehu úkonu, včítane zachovania zákonných ustanovení upravujúcich jeho vykonávanie, ani o poskytnutom poučení a vyjadrení dotknutých osôb (§ 58 ods. 1 Tr. poriadku).

Pre úplnosť považuje odvolací súd za potrebné na tomto mieste pripomenúť, že ak pri domovej prehliadke dôjde k vydaniu alebo odňatiu vecí, nie je potrebné o tom spísať osobitnú zápisnicu, ale údaje v rozsahu podľa § 93 Tr. poriadku treba uviesť priamo do zápisnice o domovej prehliadke (§ 105 ods. 4 Tr. poriadku). Zároveň ale treba zdôrazniť, že pochybenie vyšetrovateľa v tejto veci nespočívalo v tom, že nadbytočne vyhotovil zápisnicu o vydaní vecí, ale v tom, že v preskúmvanej veci boli vyhotovené celkom tri zápisnice s uvedením rozdielneho času a spôsobu zaistenia tých istých vecných dôkazov.

Rešpektujúc zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného odvolací súd uzatvára, že predmetné injekčné striekačky obsahujúce bielu kryštalickú látku neboli zaistené v súlade so zákonom, nemožno ich použiť ako dôkaz, a preto skutkový záver okresného súdu, že obžalovaný mal prechovávať metamfetamín v množstve umožňujúcom pripraviť najmenej päť jednorazových dávok a jednu jednorazovú dávku s nižším obsahom účinnej látky nebol preukázaný.

Z tohto dôvodu krajský súd na podklade odvolania obžalovaného zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine.

Zároveň ale treba uviesť, že dôkazy, na ktoré poukázal odvolací súd vyššie, spoľahlivo (bez akejkoľvek rozumnej pochybnosti) preukazujú, že najneskôr od septembra 2012 do 30. apríla 2013 obžalovaný pravidelne zadovážoval - kupoval drogu zv. pervitín obsahujúcu metamfetamín, ktorú jednak prechovával a následne sčasti sám užíval a sčasti predával alebo dával iným osobám a to C. B. od mesiaca september 2012 za sumu 10,- až 15,- eur raz až 2-krát týždenne za jednu dávku, T. X. od novembra 2012 až do 26. marca 2013 najmenej 3-krát po jednej dávke za sumu 10,- až 15,- eur, J. V. N. poskytol dvakrát po jednej dávke pervitínu, V. M. od decembra 2012 za sumu 15,- až 20,- eur odpredal najmenej 10-krát po jednej dávke pervitínu, F. L. v mesiacoch október 2012 až apríl 2013 najmenej 3-krát po jednej dávke pervitínu za sumu 10,- až 15,- eur, V. W. v mesiaci september 2012 odpredal za sumu 10,- eur pervitín a od januára 2013 mu predával pervitín takmer denne a P. S. najmenej 4-krát za sumu 10,- eur odpredal po jednej dávke pervitínu.

Takto preukázané konanie napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona v spojení s § 138 písm. j) Tr. zákona, pretože obžalovaný neoprávnene kúpil, predal, prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách, ktorými sa rozumejú najmenej tri osoby (§ 127 ods. 2 Tr. zákona).

Pokiaľ ide o námietky odvolateľa, že jeho konanie malo byť právne posúdené iba podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona, odvolací súd poukazuje na právny názor, ktorý vyslovil vo svojom predchádzajúcom uznesení,

a dodáva, že dosiahnutie zisku nie je zákonným znakom skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zákona.

Krajský súd preto po zrušení napadnutého rozsudku sám rozhodol tak, že pri zachovaní totožnosti skutku, avšak po úprave jeho popisu vypustením nepreukázanej časti konania obžalovaného, tohto uznal vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zákona v spojení s § 138 písm. j) Tr. zákona. Pritom zároveň napravil zjavne písárske chyby v tomto výroku spočívajúce jednak v nesprávnom uvedení mien V. M. a P. S. a tiež v tom, že okresný súd namiesto § 138 písm. j) Tr. zákona nesprávne uviedol § 136 písm. j) Tr. zákona.

Pokiaľ ide o výrok o treste, sú výhrady odvolateľa čiastočne opodstatnené. Okresný súd totiž nevenoval dostatočnú pozornosť tomu, že obžalovaný bol už v roku 2010 hospitalizovaný pre nadužívanie tramadolu a experimentálne užívanie pervitínu. Následne v roku 2011 bol opäť hospitalizovaný pre syndróm závislosti od viacerých drog a ambulantne bol liečený až do roku 2013. Vyšetrením jeho duševného stavu v súvislosti s prejednávanou trestnou činnosťou bol pritom zistený škodlivý konzum viacerých psychoaktívnych látok (pervitínu, tramadolu a benzodiazepínov) s rozvinutou závislosťou a podľa znalcov bola trestná činnosť obžalovaného motivovaná práve jeho závislosťou. Podľa nich totižto konanie odvolateľa plne zodpovedalo rozvinutej závislosti od návykových látok, keď sa fungovanie jedinca zužuje na zháňanie drogy, jej užitie a následný prežitok a v súvislosti s rozvojom abstinenčných príznakov na opätovné zháňanie ďalšej dávky návykovej látky.

Z uvedeného vyplýva, že trestná činnosť obžalovaného bola do značnej miery podmienená jeho chorobou, ktorej sa napriek liečeniu nedokázal zbaviť. Táto okolnosť prípadu viedla odvolací súd, na rozdiel od súdu prvého stupňa, k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe desať až pätnásť rokov je pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačí, pri súčasnom uložení ochranného protitoxikomanického liečenia, aj trest kratšieho trvania.

Preto, zohľadniac aj skutočnosti, na ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal okresný súd, uložil odvolací súd obžalovanému trest pod dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere sedem rokov, na výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súčasne obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie a to ústavnou formou, keďže predchádzajúce ambulantné liečenie sa u neho minulo účinkom.

Napokon krajský súd zopakoval aj správny výrok okresného súdu o uložení ochranného dohľadu na dva roky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.